

LØGTINGSVALIÐ
'80

JAVNAÐARFLOKKURIN

Úr virkisráðgjafi javnaðarflokksins

Virkipolitikkur
— ídnaður

Her er talan bæði um fiskivinnu og idna. Fiskivinnan er landsmál, og skal landið ganga á odda bæði við útbygging og rakstri. Einstaklingum og fiskimanna- og öðrum fyrirtækum, sum fara undir bygging av hóskaði fiskiferum, verða veitt lagalig lán.

Tað almenna hevur skyldu til at fyriskipa útbyggingina, soleiðis at samsvar er imillum veiðuorkuna og ta roynd, sum fiskastovnar okkara tola, og teir veiðumøguleikar, ið vit annars hava.

Annar ídnaður verður settur á stovn á landsgrundarlaga, men fólk sum hevur hegri og áráði, og sum vilja royna nýggjar leiðir, kunnu fáa lagalig lán og studning.

Landið virkar áhaldandi við útbyggingarætlanum til tess at skapa øktar virkismøguleikar. Størri og smærri ídnaðarvirkir verða sett á stovn, ikki bert á stórplássunum, men eisini á byggunum. Um neyðugt tekur landið stig til hesa bygging.

Dentur verður lagdur á at veita teimum, sum virka innan fiskivinnu og idna hollasta kunneika til ráðvægrundarlag, góðsking og teir mest nútímans framleiðsluhættir.

Endamálið við hesum er at leggja so til rættis, at allur útflutningur okkara verður tilvirkaður her á landi.

Nýggjar vinnugreinar verða framdar so vinnulivið verður so fjølbroytt sum gjørligt.

Tað er floksins mál peningaliga og virkisliga at skipa so fyrri, at okkara fólk í størri mun byggir egnu skip og skip fyrri aðrar eisini. Samarbeiði og samskipan skipasmíðjurnar imillum verður fram til tess at rationalisera skipabyggingina.

Tíðarhóskandi farmaskipafloði verður uppbygður til allar farmasiglingarmenn okkara og hollasti kunneiki til farmaskiparakstur verður útvegaður m.a. í samvinnu við tjóðir, sum hava serligar fortreytir á hesum øki.

Fólkaflokksins
sanna andlit

Í Dagblaðnum hin 8. í. h. skrivur Óli Breckmann sum ikki einaferð skammrósandi um yndisvin sín einaræðisharran Pinochet í tí fascistiska Chile. Hetta hendir í somu viku, sum heimspressan skrivur, at Pinochetstýrið hevur beint fyrri 2800 fólkum í seinastuni.

Tað er ongin grund til at fara undir eitt nýtt umfar við blaðskrivning um Chile júst nú, hóast fólkafloksmann tykjast at vera serliga fegnir um hetta harðrænda einaræðisland. Men eina stutta viðmerking havi eg, sum limur í føroysku chilenevndini, kortini hug at gera til omanfyrinevndu grein.

Burtursæð frá, at grein

in visir, at fólkaflokkurin nú knappliga er farin at taka fólkataktkvøður í alvara er litið nýtt í greinini. Her finnur tú tey vanligu ósannindini um búskaparpolitikkin hjá tí demokratisku stjórnini og tað gamla reypdið um økonomisku brøgdini hjá hófdrápsmanninum Pinochet. Tað má tí nú vera uppá tíðina at spyrja, hvi tað er so umráðandi fyrri fólkaflokkinn at fáa prógv, at búskapur og vinnuliv sum heild hava tað betri undir fascismuni enn undir demokratiskum stýri.

Í somu grein finnur tú eisini ta somu grovu útspringingina av sosialistiska forsetanum Adlende, sum í

teimum fyrru greinum. Salvador Allende var ein hin ediligasta menniskja, sum hevur livað í okkara öld. Hann varð myrdur av Pinochet og hevur nú í sjei ár ligið í sinari grøv. Har hevur hann fingið frið

fyrri øllum uttan fólkaflokkstingmanninum Óla Breckmann. Her nýtast ikki fleiri viðmerkingar. Tað er nóg mikið at visa á, at henda skrivning betur enn nakað annað lýsir muruna í Óla Breckmann og tí fólkaflokki, sum hevur tikið hann til sitt hjarta og hevur gjørt hansara sjónarmið til síni.

At enda skal eg viðganga, at tann rósandi skrivning, sum Óli Breckmann nú í fleiri ár hevur havt fyrri um Chile og onnur einaræðisland, so karrá og skendsk hon annars er, ger eitt ávíst gagn: hon avdúkar fólkaflokksins sanna andlit.

Jóannes Dalsgaard

Javnaðarflokkurin er
eingin kommunistaflokkur

Tað er ikki smávegis, ið grýtt verður eftir javnaðarflokkinum, bæði í blaðskrift og í aðrar mátar við. Roynt verður at seta upp eina ræðuna fyrri og aðra eftir.

Ein raðan er, at javnaðarflokkurin er kommunistiskur, og vil draga okkum undir kommunistiskt stýri.

Føroya fólk veit at javnaðarflokkurin ikki er nakar kommunistaflokkur.

Væntast kann, at ein flokkur ið hevur verið við í langt áramál at stjórna hesum landi, og ikki bara tað, men hevur eisini havt leiðsluna í landsstýrinum, má standa fyrri skotum.

Eisini verður roynt á ein rangvørgan hátt at sáa misnøgd niður í fólk, ið og mæi tykir einki at vera meiri skaðiligt enn júst hetta. Eitt annað er, at menn á ein sakligan hátt vísa á skeivleikar, sum alla tíðina stinga seg fram í einum samfelag. Tað er náttúrligt, og tað eiga øll at gera av røttum.

Asannast má at vit hava nógv gott í hesum samfelag, sum vit eiga at

vera takksom fyrri.

Tað hava verið góðar tíðir her hjá okkum. Tað mega vit ásanna, ið minnst tey fátækslugu triati árin, tá var mangan trongligt hjá hini føroysku húsmammuni.

Tá var litið til klædna ot til matna, og peningur so nær sum okendur millum manna, men nøgdsemi og arbeiðsemi gjørdi, at fólk fingu livbjarga sær og sinum.

Tað hevur nú í langt áramál verið gott at liva í Føroyum. Tá ið tað nóg so tíðun verður vist á ein høgropolittikk mótvægis javnaðarflokkini, so er at siga, at einvisur høgropolittikkur er

óhóskiligur í øllum samfeløgum, og er tað í okkara við.

Men eg vil beinan vegin ásanna, at heldur ikki politikkur, ið liggur vinstru megin vinstru, (um eg kann siga á tann hátt) er nakað, sum eg kann taka andir við.

Vit vilja vera við at reka liviligan vinnulivs politik, og ikki hetta sum sagt verður, at vit vilja leggja alt undir hitt almenna og almenna stýring.

Vit vilja, at fólk, ið hava hug at royna seg, skulu fáa móguleika til tað, bæði vinnuliga og andaliga, og at øllum verður tryggjað frælst liv. í hinum skræðnaða

samgonguskjalinum stendur millum annað:

»har hitt privata fyrirtækssemið ikki røkkur kunnu kommunur og landið ganga á odda«. Hetta tykir mær skilgott at vera, hetta má vera í trá við bygdameningina.

Javnaðarflokkurin vil vera við at skapa frægtastu fyrirteytir fyrri at skapa arbeiðispláss, eisini á teimum smáu byggunum.

Lat meg eisini fáa sagt í hesum sambandi: Tá ið vit javnaðarfólk verða skýrd og málað við kommunistiskum litum, er vert at byta merki í, at kommunistaflokkar verða stovnaðir har, ið sosialdemokratir eru frammanundan, so hesir verða ikki mettir fyrri kommunistar at vera, og at i demokratiskum londum, har frammanundan hava munandi ávirkan, fær slíkur politikkur ikki høvdið fyrri seg, meðan kommunistarnir mangan eru sterkir har, ið afturhald og høgastýri valda.

Jørgen Thomsen